

Vi lämnar den japanskt skirheten för suset och bruset på Manhattan i New York. Där utspelas **Leonard Bernsteins** 50-talsmusikal *West Side Story*. Följ storyn i den amerikanske jazzmusikern Jack Gales brassarrangemang:

I *Prologen* illustreras det spända läget mellan de två gatugängen, Jets och Sharks. Tony, ledare för Jets, sjunger i *Something's coming* om något underbart som är på väg att hända i hans liv, och drömmer vidare om sin kärlek i Maria, vars namn han just fått veta. *Tonight* är deras stora kärleksduett. I *America* är det Marias väninna Anita och de andra latinamerikanska flickorna i Sharks som beskriver livet i USA. *One hand, one heart* är då Tony och Maria lovar varandra evig trohet och planerar för sitt bröllop. Maria sjunger *I feel pretty* i glädje över sin nyfunna lycka. Sviten avslutas med *Somewhere*, så hoppfull trots sin tragiska underton.

Libertango är en sammanslagning av orden *libertad* (frihet) och *tango*, och stycket ett känt exempel på den *nuevo tango* som argentinaren, bandeonisten **Ástor Piazzolla** skapade då han på 1950-talet bröt ny mark och utvecklade den gamla klassiska tango-traditionen. *Libertango* blev hans internationella genombrott och har tolkats av artister och ensembler världen över; Grace Jones, cellisten Yo-Yo Ma, gitarristen Al Di Meola, technostråkkvartetten Bond ... BrassUnit spelar den i ett arr av trumpetaren och Canadian Brass-medlemmen Joe Burgstaller.

Av fransmannen **Maurice Ravels** mest spelade verk hamnar *Pavane pour une infante défunte* högt upp på listan. Stycket skrevs 1899 för piano och Ravel orkestrerade det 1910. Men någon sorglig begravningsmusik för en nyss avliden prinsessa är det faktiskt inte. Ravel hade bestämt sig för en pavan, och hittade på en titel som klingade väl tillsammans (*infante och défunte* är s k allitererande). Hursomhelst, musiken är hövisk och elegant som den spanska hovdansen och tillägnades Ravels mamma, som var från den spanska sidan av Baskien.

Och därmed har BrassUnit guidat oss på en resa genom stilar och stämningar jorden runt – på bara 80 minuter!

© Verkkommentarer: Gerd Román Hall

BrassUnit

Oskar Back, trumpet | Samuel Liebhäuser, trumpet | Olof Rolandsson, horn,
Markus Paulsons Johansson, trombon | Johan Lundborg, tuba

Vinnare av
Ung & Lovande 2025

UNG & LOVANDE

Jorden runt på
80 minuter

Foto: Oliver Röcke

VÄSTMANLANDS
MUSIKEN

Kammarmusik
förbundet

KULTURRÅDET

Benny Anderssons Stiftelse

MUSIK I SYD
SKÅNE • KRONOBERG

Program

Jorden runt på 80 minuter

Bo Nilsson (1937 – 2018)

Infrastruktur 5'

J. S. Bach (1685 – 1750)

Chaconne ur Partita nr 2 10'

Arr. Oskar Back (f. 2002)

Victor Ewald (1860 – 1935)

Brasskvintett nr 3 19'

I. Allegro Moderato

II. Intermezzo

III. Andante

IV. Vivo

-PAUS-

Toru Takemitsu (1930 – 1996)

Suite 5'

1. Breeze

2. Clouds

Arr. Oskar Back

Leonard Bernstein (1918 – 1990)

Svit ur West side story 15'

I. Prologue

2. Something's coming

3. Maria

4. Tonight

5: America

6. One hand, one heart

7. I feel pretty

8 . Somewhere

Arr. Jack Gale (1936 – 2022)

Ástor Piazzolla (1921 – 1992)

Libertango 4'

Arr. Joe Burgstaller (f. 1971)

Maurice Ravel (1875 – 1937)

Pavane pour une infante défunte 6'

Arr. Oskar Back

BrassUnits jordenruntresa börjar i Sverige hos ”geniet från Malmberget”, den självlärd, säregne **Bo Nilsson**. Han var bara tonåring då han 1956 fick sitt internationella genombrott vid en avantgardekoncert i Köln. Som tonsättare var han självlärd och efter hand övergav han det modernistiska till förmån för en mer traditionell, melodisk musik, bland annat musik till film och tv-serier.

Nilssons klangrika, nära hypnotiserande *Infrastruktur* ingår i en svit av verk för bleckblåsare från 1986.

Resan fortsätter mot tysk klarhet och struktur i ett av den västerländska konstmusikens största, mest komplexa och känslomässiga verk, **Johann Sebastian Bachs** *Partita nr 2* för soloviolin (ca 1720), ur vilket BrassUnits **Oskar Back** arrangerat den sista satsen, *Chaconne*. En chaconne är ett antal variationer över en återkommande baslinje, och gömd i notbilden kan man spåra koralmelodier med kopplingar till död och uppståndelse – kanske Bachs sorgebearbetning av första hustruns plötsliga bortgång.

Det allra sista som den ryske tonsättaren, amatörmusikern, folkvisekartläggaren och, tro det eller ej, professorn vid tekniska högskolan i Sankt Petersburg, **Victor Ewald** komponerade var *Brasskvintett nr 3* (1912). Han var en av få romantiska tonsättare som skrev för brassinstrument och hans musik hade mer eller mindre fallit i glömska då hans fyra brasskvintetter återupptäcktes och numera hör till standardverken för brasskvintett.

Kvintetten inleds *Allegro moderato*, ståtligt och flödande, likväl varmt lyriskt, åtföljt av ett charmigt *Intermezzo*. Den långsamma tredje satsen, *Andante*, är innerlig och känslös och verket avslutas virtuost och energiskt, *Vivo!*

Från romantikens Ryssland förskjuts perspektivet radikalt då vi hamnar hos **Toru Takemitsu**, en av efterkrigstidens viktigaste och mest spelade japanska kompositörer. Sjävlärd och utan att ge avkall på sin japanska identitet skrev han musik i västerländsk tradition, för såväl västerländska som japanska instrument, separat eller tillsammans. *Suite* är från början pianostycken för barn från 1978/79 och består av två satser, *Breeze* (vindpust) och *Clouds* (moln).